

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
УПРАВНИ СУД
15 У 6460/16
Дана 13.04.2018. године
Б Е О Г Р А Д

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Џакула, председника већа, Слађане Бојовић и Радојке Маринковић, чланова већа, са судским саветником Небојшом Симићем као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца "А.А." д.о.о. ..., ... број ..., чији је пуномоћник Илија Дражић, адвокат из Адвокатског оргачког друштва Дражић, Беатовић & Стојић из Београда, Краља Милана број 29, поднетој против тужене Републичке комисије за заштиту права у поступцима јавних набавки, ради поништаја решења број 4-00-3107/2015 од 04.03.2016. године, са заинтересованим лицем СЗТР "Б.Б.", ..., ... број ..., које заступа Оља Оливерић Новаковић, адвокат из Београда, ул. Похорска број 1, у предмету јавних набавки, након одржане усмене јавне расправе дана 11.04.2018. године, у нејавној седници већа одржаној дана 13.04.2018. године, донео је

П Р Е С У Д У

I Тужба СЕ ОДБИЈА.

II ОДБИЈА СЕ захтев тужиоца за накнаду трошкова управног спора.

III ОБАВЕЗУЈЕ СЕ тужилац "А.А." д.о.о. ..., да заинтересованом лицу СЗТР "Б.Б." из ..., надокнади трошкове управног спора у износу од 34.500,00 динара, у року од 15 дана од дана пријема ове пресуде.

Образложење

Оспореним решењем, одбијен је као неоснован захтев за заштиту права подносиоца захтева "А.А." д.о.о. ..., овде тужиоца, поднет у отвореном поступку обликованом по партијама јавне набавке добара – куповина свежег јунећег, свињског и пилећег меса, партија 3-живинско месо, ЈН бр. ..., за који је позив за подношење понуда објављен на Порталу јавних набавки од 02.11.2015. године, наручиоца Града Београда,

Службе за централизоване јавне набавке и контролу набавки Београд, а ставом 2. диспозитива одбијен је захтев подносиоца захтева за накнаду трошкова поступка заштите права, као неоснован.

Тужилац је против оспореног решења туженог поднео Управном суду тужбу, којом исто побија због неправилне примене закона, другог прописа и општег акта, јер није поступљено по правилима поступка и јер је чињенично стање непотпуно и нетачно утврђено, а закључак туженог у погледу чињеничног стања је неправилан. Предлаже да суд уважи тужбу и у целини поништи оспорени управни акт, а предмет врати туженом на поновно одлучивање. Према разлозима тужбе, тужени је погрешно оценио да су неосновани наводи захтева за заштиту права којима се указује да достављену понуду изабраног понуђача, овде заинтересованог лица, није потписало овлашћено лице, јер наручилац није предвидео обавезу достављања овлашћења, већ сматра да је такав недостатак морао тумачити тако да овлашћено лице наручиоца мора лично потписати понуду и сваки документ који се доставља уз понуду, а за шта у поступку јавне набавке уопште не може користити пуномоћника. Ово посебно с обзиром да је самостална радња која је понуђач без статуса правног лица и ради се о субјективитету физичког лица, Б.Б., чије би пуномоћје, када би га Републичка комисија уважавала, морало да буде оверено, да сматра да пуномоћје не може бити дато на меморандуму кланице и велепродаје живинског меса Б.Б., уколико је назив радње СЗТР “Б.Б.”, да уколико је у пуномоћју наведено да извесни В.В. из ... може у име СЗТР “Б.Б.” да попуни и потпише обрасце везане за набавку, није овлашћен за давање и потписивање изјаве каква је изјава о достављању доказа о здравственој исправности производа или изјава о поштовању обавеза, или изјава о независној понуди и свака од њих не би имала правну важност када би наручилац желео да се на њих позива. Даље, наводи да је код услова за достављање декларације производа, декларацију морао доставити непосредно понуђач, а не производна кланица Б.Б., јер нико не може користити назив који није официјални назив радње, чак ни у комуникацији, а посебно не у поступку јавне набавке, с обзиром да је Правилником о декларисању, означавању и рекламирању хране прописано да на декларацији мора бити наведен назив произвођача под којим је регистрован у Србији, а да је увидом у декларацију утврђено да је на њој наведено производна кланица, што није назив понуђача. Надаље, указује да је у извештају Центра за испитивање намирница из 2015. године, погрешно наведено да је реч о роби у ринфузном стању, јер ринфуз означава робу у расутом стању која се налази у појединачном паковању, те да очигледно није било речи о ринфузној роби већ о производима другог паковања, па је извештај о испитивању неисправан. Надаље, указује да је наручилац прописао да се понуда мора односити на пилећи филе, а не на свеже пилеће груди без кости које је понудио СЗТР “Б.Б.”, јер постоји значајна разлика и у квалитету и у цени између ова два производа, будући да се у случају свежих пилећих груди без додатног одређења ради о живинском производу са кожом, што није случај код филеа. Надаље, сматра да допуна коју је наручилац захтевао је практично могућа само код непотпуне, а не код неисправне документације, те да није било основа да се применом члана 93. став 1. Закона о јавним набавкама, позива понуђач да објасни да ли је понудио производ који се захтева набавком, или неки други производ. Надаље, сматра да је повређено материјално право и правила поступка у делу у коме се износе наводи о доказима да је СЗТР “Б.Б.” испунио услов постојање пословног капацитета јер је овај понуђач доставио уговор од 04.01.2009. године, знатно пре периода за који се

захтева доказ по коме је купац било Привредно друштво ТПЦ “Г.Г.”, да је реч о потврди купца који је, потом, СЗТР “Б.Б.” доставио наручиоцу, која потврда није садржавала ваљан потпис, већ само иницијале овлашћеног лица купца Владете Томашевића, који је и током читавог периода везаног за извештај био једино овлашћено лице купца. Сматра да ни накнадно достављени докази захтевани у смислу члана 93. став 1. и 3. Закона о јавним набавкама, нису ваљани, јер из истих произлази да је дошло до промене у односу на изјаву о промету са ТПЦ “Г.Г.” за исти временски период, да наручилац ни тужени нису инсистирали да се разјасни ово стање и да заинтересовано лице СЗТР “Б.Б.” достави стварне доказе о промету који је квалификаторни услов за учешће у поступку набавке, као што су доставили други понуђачи, јер сматра да не може бити тачно да је у исто време промет износио 110 милиона и 127 милиона динара, те да је по мишљењу тужиоца, након достављања ових различитих доказа о испуњености услова о пословном капацитету СЗТР “Б.Б.”, морао бити дисквалификован из поступка јавне набавке. Указује на повреду члана 93. Закона о јавним набавкама, јер је наручилац дописом од СЗТР “Б.Б.” 23.12.2015. године, тражио додатна објашњења, а да је одлуку о закључењу оквирног споразума на основу јавне набавке претходно донео 08.12.2015. године, да је свака допуна документације додатно објашњење, па да је наручилац, ако је сматрао да су потребни, морао да их тражи пре доношења одлуке о додели набавке, а не накнадно. Такође сматра да у документацији изабраног понуђача СЗТР “Б.Б.” постоји конфузија када је реч о документима, јер није наведено да се решење Министарства од 29.05.2015. године издаје самосталној занатско-трговинској радњи, већ самосталној занатској радњи, што се понавља у уводу и изреци решења, а ни на једном месту се не говори о занатско-трговинској радњи, да и тужилац верује да је реч о омашци, али да нико није приметио ову грешку нити је тражио да буде исправљена, што сматра да није оправдање наручиоцу и туженом што су такво решење прихватили, па чак и цитирали његове делове, иако је тужилац на то скренуо пажњу у поступку за заштиту права и пред наручиоцем и пред тужиоцем.

Тужени орган је у одговору на тужбу остао при разлозима из образложења оспореног решења и предложио је да суд тужбу одбије као неосновану.

Заинтересовано лице је у одговору на тужбу достављеном суду 28.07.2016. године, оспорило све наводе тужбе и захтев тужбе, наводећи да сматра да је оспорено решење у свему правилно и на закону засновано. Посебно указује да је понуђач, с обзиром на то да је привредни субјект који врши привредну делатност, без обзира на чињеницу што делатност обавља у форми предузетника, овластио лице које ће у његово име и за његов рачун припремити документацију, саставити и потписати понуду, те да је уз конкурсну документацију доставио овлашћење које је потписано од стране предузетника и оверено печатом, а све у складу са Законом о облигационим односима којима се регулише пословно пуномоћје, при чему је документација за коју је изричито предвиђена обавеза потписа од стране понуђача, у овом случају предузетника, лично потписана у складу са законом (меница). Надаље, указује да је без утицаја што је овлашћење дато на меморандуму који по оцени тужиоца није прописно састављен, јер из потписа, печата и достављене тендерске документације, са тачним регистарским ознакама, несумњиво произлази да је понуђач СЗТР “Б.Б.”, који обавља делатност кланице и велепродаје живинског меса, па тако на меморандуму означава опис делатности коју понуђач СЗТР “Б.Б.” и обавља. У погледу декларисања наручених

добара, истиче да су добра декларисана у складу са важећим Правилником о декларисању, означавању и рекламирању хране и Правилником о квалитету меса пернате живине, што упућује да је спроведен поступак контроле квалитета и исправности, о чему је достављен и извештај. Што се тиче пословног капацитета, указује да је изабраном понуђачу наручилац тражио да достави фактуре којима доказује испоруку живинског меса купцу ТРЦ “Г.Г.” д.о.о. ..., а како се радило о обимној документацији, да је наручилац оставио могућност да понуђач достави изјаву купца да му је према постављеним фактурама понуђач извршио испоруку, што је купац и дао изјаву снабдевену печатом и потписом од овлашћеног лица, којом потврђује испоруку робе у складу са испостављеним побројаним фактурама, у количини која потврђује постојање пословног капацитета изабраног понуђача. Предложио је да суд тужбу одбије, а тужиоца обавезе на накнаду трошкова одговора на тужбу у износу од 33.000,00 динара.

Управни суд је дана 11.04.2018. године одржао усмену јавну расправу, применом члана 34. став 2. и члана 38. став 1. и 3. Закона о управним споровима (“Службени гласник РС”, бр. 111/09), у присуству пуномоћника тужиоца и пуномоћника заинтересованог лица, а у одсуству уредно позваног туженог.

Пуномоћник тужиоца је у речи на усменој расправи оспорио законитост оспореног решења туженог органа у свему из разлога који су наведени у тужби и предложио је да суд тужбу уважи и поништи оспорено решење, а предмет врати надлежном органу на поновно одлучивање. Трошкове управног спора је тражио и то за заступање преко пуномоћника адвоката по Адвокатској тарифи, за састав тужбе у износу од 18.000,00 динара и заступање на усменој расправи и износу од 19.500,00 динара, као и у висини таксе за тужбу и одлуку коју одреди суд.

Пуномоћник заинтересованог лица је у речи на усменој расправи оспорио све наводе тужбе из разлога који су наведени у писменом одговору на тужбу и предложио је да суд тужбу одбије. Трошкове управног спора је тражио за заступање преко пуномоћника адвоката према важећој Адвокатској тарифи и то за састав одговора на тужбу у износу од 33.000,00 динара и за приступ на рочиште у износу од 31.500,00 динара.

Испитујући законитост оспореног решења у границама захтева из тужбе, у смислу члана 41. став 1. Закона о управним споровима, Управни суд је, након оцене навода тужбе, одговора на тужбу, речи на усменој расправи пуномоћника тужиоца и заинтересованог лица, те списка предмета ове управне ствари, нашао да је тужба неоснована.

Из списка предмета и образложења оспореног решења произлази да је у предметном поступку обликованом по партијама јавне набавке добара – куповина свежег јунећег, свињског и пилећег меса, партија 3-живинско месо, ЈН бр. ..., наручиоца Град Београд, Служба за централизоване јавне набавке и контролу набавки Београд, понуђач “А.А.” д.о.о. ..., овде тужилац, поднео наручиоцу дана 18.12.2015. године захтев за заштиту права у фази након доношења одлуке о додели уговора за партију 3 понуђачу СЗТР “Б.Б.” ..., те да је наручилац поводом захтева за заштиту права

подносиоца захтева 25.12.2015. године, доставио туженом одговор са документацијом о предметном поступку јавне набавке. Даље, из списка предмета и образложења оспореног решења произлази да је тужени испитујући основаност поднетог захтева за заштиту права, а након прегледа достављене документације о наведеном поступку јавне набавке и увида у конкурсну документацију, у део под називом услови за учешће у поступку јавне набавке из члана 75. и 76. Закона о јавним набавкама и упутство како се доказује испуњеност тих услова (стр. 11/99), образац структуре цене – партија 3 (живинско месо), те увидом у конкурсну документацију, део под називом изјава о достављању доказа о здравственој исправности производа (образак 9), страна 51/99, те увидом у понуду изабраног понуђача, утврдио да је за партију 3, изабрани понуђач доставио 2 декларације које се односе на следећа добра: свеже пилеће груди без кости – ринфуз и свежи пилећи батак – карабатак без кости – ринфуз, на којима се налази назив произвођача производна кланица СЗТР “Б.Б.” (изабрани понуђач), да су достављене декларације печатирани од стране произвођача добара (изабраног понуђача), те да је у обрасцу структуре цене – партија 3 живинско месо, изабрани понуђач као произвођач понуђених добара уписао свој назив. Даље је, према образложењу оспореног решења, тужени увидом у допис наручиоца од 07.12.2015. године, утврдио да се наручилац обратио изабраном понуђачу да сходно члану 93. став 1. Закона о јавним набавкама, достави додатно објашњење, и да се као произвођач добара која нуди у партији 3, изјасни да ли је производ који нуди филе, односно да ли се подразумева да ли је понуђено добро без кожице, имајући у виду достављену декларацију, а да је увидом у одговор изабраног понуђача од 08.12.2015. године, утврђено да се исти изјаснио да се декларација свеже пилеће груди без кости – ринфуз, односи на свеже месо пилеће груди без кости (филе), те да изјављује да је у питању његов производ и да су пилеће груди без костију и коже, односно пилећи филе. Тужени је оценио да је наручилац конкурсном документацијом предвидео обавезу понуђача да достави декларације производа које нуди на српском језику за све позиције наведене у обрасцу структуре цене у циљу утврђивања да ли је понуда одговарајућа, односно да ли испуњава све техничке карактеристике наведене у делу 2 конкурсне документације у смислу наведене законске одредбе, те да декларације производа са подацима буду у складу са одредбама Правилника о декларисању, означавању и рекламирању хране и декларација производа мора бити оверена печатом произвођача добара. Код изнетог тужени је конкретном случају након извршеног увида у понуду изабраног понуђача, утврдио да је за партију 3 која се састоји од две позиције, изабрани понуђач понудио добра чији је произвођач и да је у складу са захтевом из конкурсне документације доставио две декларације производа које се односе на добра: свеже пилеће груди без кости – ринфуз и свежи пилећи батак – карабатак без кости – ринфуз, да је на наведеним декларацијама наведен назив произвођача производна кланица СЗТР “Б.Б.”, а достављене декларације су такође и печатирани од стране произвођача добара изабраног понуђача, те да је у обрасцу структуре цене – партија 3 – живинско месо, изабрани понуђач као произвођач понуђених добара уписао свој назив. Код изнетог, тужени налази да је наручилац правилно оценио понуду изабраног понуђача као одговарајућу, сходно члану 3. став 1. тачка 32. Закона о јавним набавкама, а тиме и прихватљиву у смислу члана 3. став 1. тачка 33. истог закона. При томе, тужени је оценио да су декларације оверене печатом изабраног понуђача, па да околност што је на истима наведено производна кланица “Б.Б.”, није доведена у питање валидност декларације, будући да је на истима наведен и назив изабраног понуђача, а како конкурсном документацијом није захтевано од

понуђача да за понуђена добра у понудама достави извештај о лабораторијским испитивањима, већ само прописана обавеза за добављача да приликом прве испоруке за уговорена добра достави извештај о лабораторијској анализи, односно уверење о извршеној контроли здравствене исправности код увоза, којима се доказује да су уговорена добра здравствено исправна и безбедна за људску употребу, те стога правилно закључује да наведени извештаји нису од утицаја на оцену о прихватљивости понуде изабраног понуђача. Надаље, према разлозима из образложења оспореног решења, тужени је оценио неоснованим наводе захтева за заштиту права да је понуда изабраног понуђача неприхватљива јер није потписана од стране Б.Б., већ В.В., при чему овлашћење није оверено код надлежног органа, па налази да ови наводи нису основани, будући да је увидом у целокупну конкурсну документацију утврђено да је достављено овлашћење којим се овлашћује В.В. из ... да може заступати изабраног понуђача у предметном поступку јавне набавке, те да може у име изабраног понуђача да попуни и потпише све тражене обрасце везано за ту јавну набавку, а које овлашћење је потписано од стране законског заступника Б.Б. и оверено печатом изабраног понуђача. Са ових разлога тужени је правилно нашао да околност што је у конкретном случају обрасце понуде за изабраног понуђача потписао В.В. који није одређен као његов законски заступник, не чини понуду изабраног понуђача неприхватљивом у смислу члана 3. став 1. тачка 33. Закона о јавним набавкама, будући да је исти доставио овлашћење потписано и оверено печатом законског заступника изабраног понуђача, због чега тужени правилно цени да наручилац није имао основа да понуду изабраног понуђача одбије из наведеног разлога на које се указује захтевом за заштиту права. Даље, из образложења оспореног решења произлази да је тужени орган оценио неоснованим захтев за заштиту права којим се оспорава прихватљивост понуде изабраног понуђача у погледу достављеног доказа о траженом пословном капацитету за партију 3 предметне јавне набавке. Ово јер је увидом у конкурсну документацију, део под насловом "Услови за учешће у поступку јавне набавке из члана 75. и 76. Закона о јавним набавкама и упутство како се доказује испуњеност тих услова", тужени утврдио да је наручилац предвидео додатни услов за учешће у поступку јавне набавке да понуђач располаже пословним капацитетом, односно да је у периоду од 5 година од дана објављивања позива за подношење понуда на Порталу јавних набавки извршио испоруку живинског меса укупне вредности за наведени период од најмање 60 милиона динара без ПДВ-а, да је као доказ о томе наручилац предвидео да понуђач достави попуњени списак испоручених добара у који се уписује број и датум уговора или фактуре, назив купца коме је извршена испорука добара, период испоруке и вредност испоручених добара и потврде о испорученим добрима – потврдом се потврђује да је понуђач извршио испоруку добара – живинског меса за партију 3 у свему у складу са уговореним роковима и квалитету, као и вредности испоручених добара, при чему потврда мора да буде оверена и потписана од стране овлашћеног лица купца. Увидом у понуду изабраног понуђача, тужени је утврдио да је као доказ о испуњености траженог пословног капацитета, избрани понуђач доставио попуњен и оверен печатом списак испоручених добара у коме је под редним бројем 1 наведен број и датум уговора и фактуре 01/09 од 04.01.2009. године, назив купца коме је извршена испорука - ТПЦ "Т.Г.", а да је за период испоруке (уписани почетак периода мора бити најраније од 02.11.2010. године), уписано 02.11.2010. године до 31.12.2014. године, вредност испоручених добара 110.259.314,54 динара, као и да је достављена потврда купаца, међу којима је ТПЦ "Т.Г." д.о.о. Надаље, из образложења произлази да је увидом у

допис наручиоца од 23.12.2015. године, утврђено да се наручилац обратио изабраном понуђачу да сходно члану 93. став 1. Закона о јавним набавкама, достави додатно објашњење тако што ће доставити фактуре о испоруци свежег живинског меса по уговору број 01/09 од 04.01.2009. године закљученим са ТПЦ “Г.Г.” и то за назначени период испоруке од 02.11.2010. до 31.12.2014. године, а ако је у питању обимнија документација, уместо фактура може доставити потврду купца у којој су наведене све фактуре, број фактуре, датум, вредност без ПДВ-а, које се односе на испоручено живинско месо у наведеном периоду испоруке, као и да је неопходно да потврда буде оверена печатом купца и потписана од стране одговорног лица, те да достави копију уговора о испоруци, а да је у одговору изабраног понуђача од 24.12.2015. године утврђено да је исти навео да у циљу доказивања пословног капацитета доставља преглед издатих рачуна за ТПЦ “Г.Г.” у означеном периоду, као и изјаву ТПЦ “Г.Г.” да се издати рачуни односе на живинско месо, да је с обзиром да је у питању обимна документација, доставио списак издатих рачуна као и копију уговора са ТПЦ “Г.Г.”, са напоменом да је закључен на неодређено време и да још увек важи. Надаље, према разлозима из образложења оспореног решења у конкретном случају наручилац се након пријема захтева за заштиту права обратио изабраном понуђачу да достави све фактуре о испоруци живинског меса за назначени период испоруке од 02.11.2010. до 31.12.2014. године по уговору 01/09 од 04.01.2009. године, закљученом са ТПЦ “Г.Г.”, који је наведен у документацији којом се доказују захтевани пословни капацитети, те да је изабрани понуђач доставио изјаву ТПЦ “Г.Г.” д.о.о. ..., која је потписана од стране законског заступника и оверена печатом са прегледом фактура, број фактуре, датум издавања и вредност фактуре без обрачунаог ПДВ-а за означени период укупне вредности у износу од 127.567.578,40 динара, без ПДВ-а, као и копију наведеног уговора, чиме је и по оцени туженог, доказао испуњеност додатног услова у погледу захтеваног пословног капацитета, те сматра да је наручилац правилно оценио његову понуду као прихватљиву. Са наведених разлога, тужени је захтев за заштиту права подносиоца захтева одбио као неоснован, као и трошкове настале по том основу, имајући у виду одлуку донету по том захтеву.

Одредбом члана 3. став 1. тачка 32. Закона о јавним набавкама (“Службени гласник РС”, бр. 124/12, 14/15 и 68/15), прописано је да је одговарајућа понуда која је благовремена и за коју је утврђено да потпуно испуњава све техничке спецификације, а према тачки 33. прихватљива понуда је понуда која је благовремена, коју наручилац није одбио због битних недостатака, која је одговарајућа, која не ограничава нити условљава права наручиоца или обавезе понуђача и која не прелази износ процењене вредности јавне набавке.

Чланом 93. став 1. Закона о јавним набавкама је прописано да наручилац може да захтева од понуђача додатна објашњења која ће му помоћи при прегледу, вредновању и упоређивању понуда, а може да врши и контролу (увид) код понуђача, односно његовог подизвођача.

Полазећи од изнетог Управни суд налази да је правилно тужени одлучио када је у поступку у коме нису учињене повреде правила поступања које су од битног утицаја на правилност и законитост решавања, одбио захтев тужиоца за заштиту права, основано закључујући да из доказа у списима произлази да је наручилац правилно

утврдио да је изабрани понуђач у оквиру своје понуде доставио све доказе сагласно захтеву конкурсне документације, због чега је правилно оценио и да је правилна Одлука наручиоца о додели уговора за партију 3 јавне набавке бр. ... изабраном понуђачу, овде заинтересованом лицу. При томе је за донету одлуку у образложењу оспореног решења оценио све наводе захтева и за своју оцену дао довољне и јасне разлоге које као правилне прихвата и овај суд. Са тих разлога, неосновани су наводи тужбе, који су истицани и у захтеву, а како се у управном спору проверава законитост коначног управног акта на подлози чињеница утврђених у управном поступку, то не постоји обавеза суда да образлаже све наводе тужбе уколико су они већ истицани у управном поступку који је претходио управном спору, и у том поступку били оцењени, као што је у конкретном случају.

Суд је ценио наводе тужбе, којима оспорава разлоге туженог дате у оцени навода захтева, које у тужби понавља, да је понуда изабраног понуђача неприхватљива, јер је није потписао предузетник Б.Б., већ В.В., па налази да је правилно тужени оценио да ови наводи нису од битног утицаја на оцену прихватљивости понуде изабраног понуђача, будући да се у списима налази овлашћење лицу које је понуду изабраног понуђача саставило и потписало, док је меница, као тражено средство финансијског обезбеђења, сагласно захтеву конкурсне документације лично потписана од стране предузетника Б.Б. . Суд је ценио наводе тужбе, који су поновљени наводи захтева, којима се указује на разлику у износу наведеном у првој и другој потврди референтног наручиоца од стране ТПЦ “Г.Г.” д.о.о. Београд, па налази да овим наводима тужилац није довео у сумњу правилност оспореног решења, будући да из достављених списа и конкурсне документације произлази да износи из потврда референтног наручиоца прелазе конкурсном документацијом одређени додатни услов у погледу пословног капацитета, извршене испоруке живинског меса укупне вредности од најмање 60.000.000,00 динара без ПДВ-а. Такође, цењени су наводи тужбе да је у решењу Министарства пољопривреде и заштите животне средине Републике Србије број 323-07-01708/2015-05 од 29.05.2015. године, наведено да се издаје Самосталној занатској радњи “Б.Б.”, а не Самосталној занатско-трговинској радњи “Б.Б.”, те да је ова омашка на коју је указивао наручиоцу и туженом морала да буде исправљена, па налази да ови наводи нису од утицаја на другачију оцену законитости оспореног решења, будући да и сам тужилац у тужби наводи да се очигледно ради о омашци, а не о недостатку понуде који би био од битног утицаја на оцену прихватљивости понуде у смислу наведених одредаба Закона о јавним набавкама, у конкретном случају.

Са изнетих разлога, налазећи да оспореним решењем није повређен закон на штету тужиоца, Управни суд је на основу члана 40. став 2. Закона о управним споровима, одлучио као у ставу I диспозитива пресуде.

Одлуку као у ставу II диспозитива пресуде, суд је донео имајући у виду успех тужиоца у овом управном спору па је применом члана 153., 154. и 163. Закона о парничном поступку који се сходно примењује на основу члана 74. Закона о управним споровима, одлучио као у ставу II диспозитива пресуде.

Одлуку као у ставу III диспозитива пресуде суд је донео на основу члана 153., 154. и 163. Закона о парничном поступку, који се сходно примењује на основу

члана 74. Закона о управним споровима, те је имајући у виду одлуку донету по тужби, применом тарифног броја 43. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката, признао заинтересованом лицу трошкове управног спора на име заступања преко пуномоћника адвоката и то за састав одговора на тужбу у износу од 16.500,00 динара и за заступање на једној одржаној усменој јавној расправи у износу од 18.000,00 динара, односно укупно 34.500,00 динара, док трошкове до тражног износа од 64.500,00 динара није признао, будући да нису одмерени према наведеној Тарифи о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
дана 13.04.2018. године, 15 У 6460/16

Записничар
Небојша Симић, с.р.

Председник већа-судија
Гордана Цакула, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

СМ/АМ